

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดนครศรีธรรมราช

The Promotion of Students Moral Values by Administrators of Private Islamic Schools in Nakhon Si Thammarat Province

^{1*}สิริพร ปันตะ Siriporn Panta

^{2**}ชนัฐ พรหมศรี Chanat Prosri

^{1,2}คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

^{1,2}Faculty of Education and Liberal Arts, Hatyai University

*First author, e-mail: siriporn.pan059@hu.ac.th

**Corresponding author, e-mail: chanat@hu.ac.th

Received April 26, 2025; Revised May 20, 2025; Accepted: August 17, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช และ 2) เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน การวิจัยเชิงปริมาณนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ประจำปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณเครจซี่และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่าง 196 คน โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นภูมิในการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนลิเคิร์ต 5 ระดับเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมของผู้บริหาร ค่าความสอดคล้องระหว่างรายการกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของเครื่องมือมีช่วงตั้งแต่ 0.67-1.00 และค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือโดยรวมอยู่ที่ 0.98 สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการทดสอบเอฟ ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในภาพรวมอยู่ใน

ระดับมาก และ 2) ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณารายด้านแล้ว พบว่าด้านความมีน้ำใจ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ภาพรวมแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การส่งเสริมคุณธรรม; ผู้บริหารโรงเรียน; โรงเรียนเอกชน

Abstract

This research article aims to: (1) study the level of moral promotion among students by administrators of private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province, and (2) compare the level of moral promotion among students by administrators of private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province under the Office of Nakhon Si Thammarat Provincial Education, categorized by gender, educational background, and work experience. This quantitative research employed a sample group comprising teachers from private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province for the academic year 2024. The sample size was determined using Krejcie and Morgan's formula, resulting in a total of 196 participants. The schools were used as stratification criteria for proportional sampling, and the simple random sampling technique (sampling without replacement) was employed. The research instrument was a 5-point Likert scale questionnaire on the administrators' moral promotion practices. The instrument's Item-Objective Congruence (IOC) values ranged from 0.67 to 1.00, and the overall reliability coefficient was 0.98. Data analysis employed frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test statistics. The research findings revealed that: (1) the overall level of moral promotion among students by administrators of private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province was high, and (2) The level of promotion of student morality by administrators of private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province, classified by educational level, found that the overall picture was not different. However, when considering each aspect, it was found that the aspect of kindness was significantly different at the .05 level. The level of promotion of student morality by

administrators of private Islamic schools in Nakhon Si Thammarat Province, classified by gender and work experience, found that the overall picture was different.

Keywords: Moral Promotion; School Administrators; Private Schools

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งมีบทบาทในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่การศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นเพียงแค่การเรียนรู้ทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังคงต้องพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของผู้เรียนควบคู่กันไป (สุภาพร รุ่งเรืองกิจ, 2562) เพื่อสร้างบุคคลที่มีความรับผิดชอบ มีคุณลักษณะที่ดี และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและสมดุล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2562) โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจึงมีบทบาทสำคัญในฐานะองค์กรที่บูรณาการการเรียนรู้ทางวิชาการเข้ากับการพัฒนาคุณธรรมตามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม โดยมุ่งเน้นการสร้างนักเรียนให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะทางศีลธรรมอันดีงาม การส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยบทบาทของผู้บริหารในฐานะผู้นำทางการศึกษาที่สามารถวางแผนและกำหนดนโยบายในการส่งเสริมคุณธรรมอย่างเป็นระบบ รวมถึงพัฒนากลยุทธ์ที่นำไปปฏิบัติได้จริงและปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน พร้อมทั้งต้องมีการติดตามและประเมินผลกระบวนการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ยั่งยืน (ชุตินา ศรีเจริญ และคณะ, 2563)

หลักการสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรมในสถานศึกษาคือการบูรณาการองค์ความรู้ทางวิชาการกับจริยธรรมและศีลธรรมอย่างสมดุล เพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นทั้งคนเก่งและคนดีของสังคม โดยแนวทางนี้สอดคล้องกับแนวนโยบายด้านการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2562) ซึ่งกำหนดให้การศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงามควบคู่กับความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) และทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ยังคงมีความสำคัญ โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านการสังเกตพฤติกรรมของแบบอย่างที่ดี และการเสริมแรงเชิงบวก ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ในสถานศึกษา เพื่อปลูกฝังคุณธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ (รัตนา สินธุภิรมย์, 2564) ในด้านการบริหารจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรม โดยต้องเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ กำหนดนโยบายด้านคุณธรรม และเป็นต้นแบบที่ดีให้แก่บุคลากรและนักเรียน (สมชาย พิษณุวรากล, 2563) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมคุณธรรมจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายในสถานศึกษา ทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน ซึ่งเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรมในยุคปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

จากการศึกษาพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดหลักคำสอนทางศาสนาและส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการหล่อหลอมพฤติกรรมผ่านกิจกรรมทางศาสนาและวิถีชีวิตภายในโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2564) อย่างไรก็ตาม ยังพบประเด็นท้าทายหลายด้าน อาทิ ความคลาดเคลื่อนด้านแนวคิดระหว่างผู้บริหารกับครูในกระบวนการส่งเสริมคุณธรรม การขาดแนวทางที่ชัดเจนและเป็นระบบในการดำเนินงาน และข้อจำกัดด้านงบประมาณและทรัพยากรบุคคล (ณัฐวุฒิ อินทร์ทอง, 2565) ข้อมูลจากงานวิจัยในพื้นที่ยังสะท้อนว่าโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามต้องการแนวทางหรือรูปแบบการส่งเสริมคุณธรรมที่สามารถปรับใช้ได้จริงและเหมาะสมกับบริบทเฉพาะของแต่ละโรงเรียน ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และชุมชนในลักษณะการมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน (อามานี หมดหมาน, 2564) ปัญหาและข้อเท็จจริงเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน โดยมุ่งวิเคราะห์ในมิติของโครงสร้างการบริหารจัดการ แนวคิดเชิงนโยบาย และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหาร เช่น เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน (สุภัค พงศ์สุพัฒน์, 2561)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาข้อเสนอเชิงรูปแบบหรือแนวนโยบายที่ส่งเสริมคุณธรรมพื้นฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ได้แก่ ความซื่อสัตย์ ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการพัฒนาเยาวชนให้เติบโตเป็นพลเมืองดี มีจิตสาธารณะ และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของ

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งประกอบด้วย ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด ความสามัคคี และความมีน้ำใจ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนครศรีธรรมราช รวมทั้งหมด 399 คน จากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำนวน 7 โรงเรียน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่าง 196 คน โดยใช้โรงเรียนเป็นชั้นภูมิในการกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่าง และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน (Sampling Without Replacement)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน มีรายละเอียด ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-List) จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert's Five rating scale) (Likert, 1932)

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยแต่ละข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูโรงเรียนเอกชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และคำนวณหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยพิจารณาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ทั้งฉบับมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) ขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยจากผู้อำนวยการหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหิดล ถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ในตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย 2) นำหนังสือขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยถึงผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม Google forms ผ่าน My Office ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดนครศรีธรรมราช พร้อมทั้งระบุระยะเวลาในการขอรับ แบบสอบถามคืน ภายใน 30 วัน 3) เมื่อรับแบบสอบถามคืน ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด มาบันทึกข้อมูลลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดำเนินการดังนี้

1) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารโรงเรียน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน โดยวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage)
2) วิเคราะห์ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จากนั้น นำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้มาเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้ (1) ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา โดยการทดสอบ t-test แบบ Independent (2) ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยใช้สถิติ F-test และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ Scheffé's Method

ผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวม ทั้ง 8 ด้าน

(n = 196)

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน เอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัด นครศรีธรรมราช		ระดับการส่งเสริม		
		$\bar{x}$	SD	ระดับ
1	ด้านความซื่อ	4.20	0.74	มาก
2	ด้านความซื่อ	4.13	0.78	มาก
3	ด้านความซื่อ	4.23	0.74	มาก
4	ด้านความซื่อ	4.18	0.74	มาก
5	ด้านความซื่อ	4.24	0.74	มาก
6	ด้านความซื่อ	4.23	0.73	มาก
7	ด้านความซื่อ	4.18	0.72	มาก

8	ด้านความมีน้ำใจ	4.20	0.71	มาก
	รวม	4.20	0.70	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.70) เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ด้านความสุภาพ ($\bar{x} = 4.24$, S.D. = 0.74) รองลงมาคือด้านความซื่อสัตย์ และด้านความสะอาด ($\bar{x} = 4.23$, S.D. = 0.73) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านความประหยัด ($\bar{x} = 4.13$, S.D. = 0.78)

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา ดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 8 ด้านจำแนกตามเพศ

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	เพศ				t	P- value
	ชาย		หญิง			
	n = 57		n = 139			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านความขยัน	4.44	0.82	4.10	0.68	2.96	.003
2. ด้านความประหยัด	4.35	0.90	4.04	0.70	2.52	.012
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.47	0.82	4.13	0.68	3.01	.003
4. ด้านความมีวินัย	4.48	0.80	4.06	0.67	3.72	.000
5. ด้านความสุภาพ	4.47	0.82	4.14	0.68	2.91	.004
6. ด้านความสะอาด	4.43	0.85	4.14	0.66	2.51	.013
7. ด้านความสามัคคี	4.43	0.81	4.08	0.66	3.12	.002
8. ด้านความมีน้ำใจ	4.41	0.82	4.11	0.64	2.78	.006
รวม	4.44	0.80	4.10	0.63	3.10	.002

จากตารางที่ 2 เมื่อเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 8 ด้านจำแนกตามเพศ พบว่า มีระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ทั้ง 8 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในภาพรวมระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในเพศชายมากกว่าระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในหญิง

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 8 ด้านจำแนกตามระดับการศึกษา

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม	ระดับการศึกษา				t	P- value
	ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
	n = 170		n = 26			
	$\bar{x}$	SD	$\bar{x}$	SD		
1. ด้านความซื่อสัตย์	4.23	0.71	4.01	0.88	1.39	.166
2. ด้านความประหยัด	4.15	0.76	4.01	0.87	0.84	.400
3. ด้านความซื่อสัตย์	4.25	0.72	4.06	0.86	1.25	.212
4. ด้านความมีวินัย	4.21	0.70	4.00	0.91	1.40	.161
5. ด้านความสุภาพ	4.27	0.69	4.01	0.98	1.29	.205
6. ด้านความสะอาด	4.26	0.71	4.01	0.82	1.59	.112
7. ด้านความสามัคคี	4.22	0.70	3.97	0.85	1.63	.104
8. ด้านความมีน้ำใจ	4.24	0.68	3.94	0.84	2.01	.046
รวม	4.23	0.67	4.00	0.84	1.54	.124

จากตารางที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 8 ด้านจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า มีระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกันและรายด้านทั้ง 7 ด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนอีกหนึ่งด้านได้แก่ ด้านความมีน้ำใจมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในด้านความมีน้ำใจมากกว่าระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 8 ด้าน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ คือ อันดับที่ 1 ด้านที่ 5 ด้านความสุภาพ รองลงมาคืออันดับที่ 2 ได้แก่ ด้านที่ 3 ด้านความซื่อสัตย์ และด้านที่ 6 ด้านความสะอาด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อันดับที่ 5 คือ ด้านที่ 5 ด้าน

ความประหยัด ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ด้านความสุภาพเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่ผู้บริหารและครูสามารถปลูกฝังได้ง่ายผ่านการเป็นแบบอย่าง การใช้ถ้อยคำที่สุภาพในการสื่อสาร และการกำหนดระเบียบวินัยในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ให้ความสำคัญต่อการอบรมมารยาทตามหลักศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น จึงทำให้ผู้บริหารสามารถส่งเสริมด้านนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับด้านความซื่อสัตย์และด้านความสะอาด ซึ่งอยู่ในลำดับถัดมา ก็เป็นคุณธรรมที่สามารถเห็นผลได้ชัดเจนในพฤติกรรมของนักเรียน อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่สามารถควบคุมและประเมินผลได้โดยตรง เช่น การไม่โกงในการสอบ หรือการรักษาความสะอาดของห้องเรียนและโรงเรียน ส่งผลให้ผู้บริหารสามารถกำหนดมาตรการหรือกิจกรรมส่งเสริมได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ด้านความประหยัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด อาจเนื่องมาจากความยากในการปลูกฝังพฤติกรรมนี้ให้เห็นผลในระยะสั้น อีกทั้งผู้บริหารอาจมีบทบาทจำกัดในการควบคุมพฤติกรรมการใช้จ่ายของนักเรียนโดยตรงเมื่อเทียบกับด้านอื่น จึงทำให้การส่งเสริมด้านนี้มีความท้าทายมากกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของรสสุคนธ์ พูลพิพัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ระดับคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านความมีน้ำใจ ความขยัน และความมีวินัย แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมประกอบด้วยกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ ส่งเสริมรักการอ่าน ปลูกฝังวินัยในการออม และการจัดกิจกรรม 5 ส. เพื่อพัฒนาความสะอาดและความซื่อสัตย์ในการสอบ (รสสุคนธ์ พูลพิพัฒน์, 2564) จากงานวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยทั้งสองสะท้อนให้เห็นว่า การส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนไม่ว่าจะอยู่ภายใต้สังกัดหรือบริบทใด ล้วนมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในระดับที่ดี หากได้รับการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่สามารถถ่ายทอดผ่านกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรม 5 ส. หรือการเป็นแบบอย่างของครูและผู้บริหาร ซึ่งในกรณีของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามนั้น ด้านความสุภาพ ความสะอาด และความซื่อสัตย์มักเป็นจุดเน้นตามหลักคำสอนศาสนาและวัฒนธรรมอิสลามที่เคร่งครัด ส่งผลให้เกิดการปลูกฝังคุณธรรมในด้านเหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน ความแตกต่างในด้านที่มีระดับเฉลี่ยต่ำ เช่น ความประหยัด อาจสะท้อนให้เห็นความท้าทายร่วมกันในหลายพื้นที่ของประเทศ เนื่องจากเป็นคุณธรรมที่ต้องการกระบวนการปลูกฝังระยะยาวและมีข้อจำกัดในการควบคุมพฤติกรรมของนักเรียนโดยตรง ที่เน้นกิจกรรมการออมเพื่อปลูกฝังคุณธรรมด้านนี้โดยเฉพาะ

กล่าวโดยสรุป ความสัมพันธ์ระหว่างงานวิจัยทั้งสองชี้ให้เห็นว่า ด้านของคุณธรรมที่สามารถสังเกต ประเมินผล และกำหนดมาตรการได้อย่างชัดเจน เช่น ความสะอาด ความสุภาพ ความซื่อสัตย์ และความขยัน เป็นจุดร่วมที่ผู้บริหารสามารถส่งเสริมได้อย่างมีประสิทธิภาพในหลากหลายบริบทของ

โรงเรียน ในขณะที่ด้านที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเชิงนิสัยหรือเกี่ยวข้องกับปัจจัยภายนอก เช่น ความประหยัด อาจต้องใช้เวลาและกลยุทธ์เฉพาะในการส่งเสริมให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม

2. ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ผลการศึกษาการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามเพศและระดับการศึกษา โดยการทดสอบ t-test แบบ Independent สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) ผลการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้ง 8 ด้านจำแนกตามเพศ พบว่า ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนในภาพรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเฉพาะในภาพรวมพบว่าผู้บริหารเพศชายมีระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนสูงกว่าผู้บริหารเพศหญิง ซึ่งอาจสะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างด้านแนวทางการบริหารจัดการหรือรูปแบบการนำเสนอกิจกรรมที่เน้นการสร้างวินัยและการปฏิบัติจริงที่แตกต่างกันตามบทบาททางสังคม (มนัสวี บัวใหญ่, 2564) ทั้งยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของชญาณี จันทรสว่าง ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมของนักเรียนผ่านกิจกรรมการฟังและการแสดงความคิดเห็น ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการฟังและการแสดงความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ สามารถพัฒนาความสามารถด้านคุณธรรมของนักเรียน โดยเฉพาะด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างเปิดกว้างและการให้ความเคารพในความแตกต่าง เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างพฤติกรรมคุณธรรมในหมู่นักเรียน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแนวทางการดำเนินกิจกรรมมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมเชิงคุณธรรมในสถานศึกษา (ชญาณี จันทรสว่าง, 2562)

2) ผลการเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับรายด้านอีก 7 ด้าน ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสุภาพ ความสะอาด และความสามัคคี อย่างไรก็ตาม ด้านความมีน้ำใจ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีระดับการส่งเสริมคุณธรรมในด้านความมีน้ำใจสูงกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งอาจสะท้อนถึงความใกล้ชิดกับบริบทการจัดการศึกษาที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติการมากกว่าระดับนโยบาย สอดคล้องกับงานวิจัยของรสสุคนธ์ พูลพิพัฒน์ ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมอย่างต่อเนื่อง เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การปลูกฝังนิสัยการอ่าน การออม และการจัดกิจกรรม 5 ส. มีระดับคุณธรรมจริยธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะในด้านความมีน้ำใจ ความขยัน และความมีวินัย (รสสุคนธ์ พูลพิพัฒน์, 2564)

2.2 ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน โดยการใช้สถิติ F-test และเมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ Scheffé's Method สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1) การเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำงานที่แตกต่างกันความสามารถและประสบการณ์ในการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนจึงมีความแตกต่างกัน ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาของพิไลลักษณ์ กาญจนวัฒน์ และคณะ ได้ศึกษาเรื่องบทบาทผู้บริหารสถานศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบบทบาทผู้บริหารสถานศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3 ที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีบทบาทผู้บริหารสถานศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นเพราะว่าผู้อำนวยการสถานศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงาน ทั้ง 4 ระดับล้วนมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาความรู้ รวมถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 (พิไลลักษณ์ กาญจนวัฒน์ และคณะ, 2563)

2) การเปรียบเทียบระดับการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ Scheffé's Method พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โดยภาพรวม กับ ประสบการณ์ในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ ค่าเฉลี่ยระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในแต่ละด้าน กับ ประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ในด้านต่อไปนี้ ด้านความประหยัด ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความมีวินัย ด้านความสุภาพ ด้านความสะอาด และด้านความสามัคคี ค่าเฉลี่ย

ระดับการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ประสพการณ์ในการทำงาน ได้แก่ ด้านความขยันและด้านความมีน้ำใจ

องค์ความรู้ใหม่

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ดำเนินการอย่างเป็นระบบและมีแบบแผน โดยสอดคล้องกับบริบททางศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น งานวิจัยนี้ได้พัฒนาเป็นองค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบของ “โมเดล 4P” ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้านที่เป็นปัจจัยส่งเสริมสำคัญ ได้แก่ Policy คือ นโยบายที่ชัดเจน Participation คือ การมีส่วนร่วม Practice คือ การปฏิบัติจริง และ Personal Example คือ การเป็นแบบอย่างของผู้บริหาร ซึ่งสะท้อนกระบวนการบริหารจัดการเชิงคุณธรรมของผู้บริหารใน 4 องค์ประกอบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียน

บทสรุป

การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราชโดยรวมอยู่ในระดับมาก ครอบคลุมทั้ง 8 ด้าน โดยด้านความสุภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ขณะที่ด้านความประหยัดมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด การเปรียบเทียบตามเพศพบว่า ผู้บริหารชายมีระดับการส่งเสริมสูงกว่าหญิงอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนระดับการศึกษามีผลแตกต่างเพียงด้านความมีน้ำใจ และประสพการณ์การทำงานมีผลต่อระดับการส่งเสริมในหลายด้านอย่างชัดเจน ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารมีอิทธิพลต่อบทบาทในการส่งเสริมคุณธรรม ซึ่งสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนาเชิงระบบและเชิงนโยบายต่อไปได้อย่างมีทิศทาง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้บริหารควรปลูกฝังให้นักเรียนมีความตระหนักถึงการไม่ฟุ่มเฟือยและรู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ส่งเสริมการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายเหมาะสมกับฐานะของตนเอง ควรมีการสนับสนุนให้นักเรียนเก็บออมและถนอมใช้ทรัพย์สินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น การออมทรัพย์ภายในชั้นเรียนโดยให้คุณครูที่ปรึกษาในแต่ละชั้นเรียนดำเนินการและสร้างข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนอีกทั้งควรสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักฐานะการเงินของตนเองและใช้จ่ายอย่างรอบคอบ

2. ผู้บริหารควรเน้นการฝึกทักษะการฟังและการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น จะช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มนักเรียน และ นักเรียนจะมีความสามารถในการเคารพสิทธิผู้อื่นมากขึ้น หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมที่มุ่งเน้นการสร้างการฟังและการแสดงความคิดเห็น และการอยู่ร่วมกันในโรงเรียนและสังคมได้มากยิ่งขึ้น

3. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตร กิจกรรมส่งเสริมจริยธรรม และการฝึกอบรมบุคลากรอย่างมีระบบ การใช้ข้อมูลและผลการประเมินเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงกระบวนการบริหารก็เป็นอีกวิธีหนึ่งซึ่งช่วยให้การส่งเสริมคุณธรรมนักเรียนเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องส่งเสริมและสนับสนุน การเคารพในความแตกต่าง และสร้างสังคมที่มีความยุติธรรม เพื่อสร้างค่านิยมโรงเรียน การสร้างความไว้วางใจให้แต่ละประสบการณ์การทำงาน กฎเกณฑ์พื้นฐานในการทำงานร่วมเพื่อลดการขัดแย้งในแต่ละประสบการณ์ เพื่อให้การส่งเสริมจริยธรรมคุณธรรมนักเรียนได้อย่างสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาการพัฒนาแบบการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช

2. ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช

3. วิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ในด้านต่างๆ เพิ่มเติม

4. ศึกษาผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมคุณธรรมนักเรียน โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราชในด้านต่างๆ ด้วยสถิติเพิ่มเติม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- ชญาณี จันทรสวาท. (2562). การพัฒนาพฤติกรรมคุณธรรมของนักเรียนผ่านกิจกรรมการฟังและการแสดงความคิดเห็น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 21(1): 65-78.
- ชุตินา ศรีเจริญ และคณะ. (2563). *การบริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ณัฐวุฒิ อินทร์ทอง. (2565). ปัญหาและแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 18(2): 77-89.
- พิไลลักษณ์ กาญจนวัฒน์ และคณะ. (2563). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษายุคไทยแลนด์ 4.0 ในการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอุบลราชธานี*, 5(2): 295-310.
- มนัสวี บัวใหญ่. (2564). ความแตกต่างด้านเพศของผู้บริหารกับแนวทางการส่งเสริมคุณธรรมในสถานศึกษา. *วารสารวิจัยทางการบริหารการศึกษา*, 17(2): 89-102.
- รสสุคนธ์ พูลพิพัฒน์. (2564). แนวทางการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง*, 22(2): 88-101.
- รัตนา สินธุภิรมย์. (2564). การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมคุณธรรมในสถานศึกษา. *วารสารวิจัยและพัฒนาศึกษา*, 16(1): 112-124.
- สมชาย พิษณุวรากล. (2563). ภาวะผู้นำเชิงคุณธรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. *วารสารการบริหารการศึกษาไทย*, 14(2): 45-58.
- สุภัค พงศ์สุพัฒน์. (2561). ปัจจัยส่วนบุคคลกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียน. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 14(1): 52-65.
- สุภาพร รุ่งเรืองกิจ. (2562). *คุณธรรมจริยธรรมกับการพัฒนาประเทศ*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *แนวทางการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม*. กรุงเทพฯ: สพฐ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2564). รายงานสถานการณ์การจัดการศึกษาใน
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดนครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ: สช.
- อามานี หมดหมาน. (2564). รูปแบบความร่วมมือในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนเอกชน
สอนศาสนาอิสลาม. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 21(1): 101-114.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Doctoral dissertation*.
Columbia University.

